

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΘΗΒΩΝ ΚΑΙ ΛΕΒΑΔΕΙΑΣ

«ΟΙ ΚΑΚΟΙ ΓΕΩΡΓΟΙ»
(ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΓ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ - 26 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ)

Ενώ ο Χριστός βρίσκεται λίγες μέρες πριν το πάθος του και το ιερατικό και θεολογικό κατεστημένο της εποχής πολλαπλασιάζει τις προσπάθειες του για να τον εξοντώσει, διδάσκει μεταξύ άλλων σχετικών παραβολών την παραβολή των κακών γεωργών. **Είναι η παραβολή στην οποία φαίνεται η διαρκής πρόνοια και το ενδιαφέρον του Θεού, μέσω του περιούσιου λαού του, να σώσει ολόκληρο τον κόσμο.** Η παραβολή αυτή αφενός είναι ένας ύμνος στην πρόνοια του Θεού, αφετέρου είναι ένα κατηγορητήριο στη αχαριστία και την αγνωμοσύνη που επέδειξαν τότε οι Ιουδαίοι και που συνεχίζουν δυστυχώς να επιδεικνύουν όλοι οι άνθρωποι όλων των εποχών και μάλιστα οι χριστιανοί.

Κάποιος οικοδεσπότης φύτευσε αμπελώνα και τοποθέτησε γύρω από αυτόν φράκτη. Δημιούργησε δε εντός του αμπελώνα ένα πατητήρι και έναν πύργο. Δηλαδή τον εξόπλισε με όλα τα χρειώδη. Και μετά τον εμπιστεύτηκε σε γεωργούς. Αυτός δε αναχώρησε σε άλλη χώρα. Όταν πλησίασε ο καιρός της συγκομιδής απέστειλε τους δούλους του για να πάρουν τους καρπούς. Οι γεωργοί μόλις τους είδαν τους έδειραν, τους λιθοβόλησαν και στο τέλος τους σκότωσαν. Ο οικοδεσπότης ξανάστειλε άλλες αντιπροσωπείες και όμως και σ' αυτές φερθήκανε όμοια. Τότε εκείνος σκέφθηκε ας στείλω τον υιό μου· ίσως αυτόν να τον σεβαστούν. Οι κακοί γεωργοί όμως όχι μόνο δεν σεβάστηκαν τον υιό, αλλά είπαν αυτός είναι ο κληρονόμος ας τον σκοτώσουμε να ησυχάσουμε από τις ενοχλήσεις του αφεντικού και να καταστούμε εμείς οι κληρονόμοι του αμπελώνα.

Μετά την ανίερη και πρόστυχη αυτή συμπεριφορά των κακών γεωργών ρώτησε ο Χριστός: «τι θα πρέπει να κάνει ο οικοδεσπότης»; Και οι Ιουδαίοι απάντησαν ότι θα τους τιμωρήσει με το χειρότερο τρόπο και θα δώσει τον αμπελώνα σε άλλους γεωργούς, πιο συνετούς και ευγνώμονες.

Θαυμάζει κανείς την αγάπη του Θεού και την μακροθυμία την άφατη. Κάνει όσα έπρεπε να κάνουν οι γεωργοί και τους αφήνει το ελάχιστο να δρέψουν τους καρπούς και να του δώσουν τη συγκομιδή. Μόλις έγιναν έθνος τους ελευθερώνει από τους Αιγυπτίους, τους χαρίζει τον νόμο, τους προσφέρει πατρίδα, τους κτίζει ναό και θυσιαστήριο και περιμένει την υπακοή, την αφοσίωση και την αγάπη τους. Δεν νευριάζει με την αγνωμοσύνη και την άθλια συμπεριφορά τους, δεν τους τιμωρεί αμέσως. Διαχρονικά στέλνει τους δούλους του τους προφήτες, για να εποπτεύουν τους γεωργούς και να τους υπενθυμίζουν τις υποχρεώσεις τους απέναντι στον οικοδεσπότη. Στο τέλος στέλνει τον υιό του. Και μετά τον θάνατο του υιού θα στείλει τους αποστόλους του «εις τόπον και τύπον του» να διαφεντεύουν τα της Εκκλησίας και να εποπτεύουν τους Ιουδαίους και τους εθνικούς που πίστεψαν σ' αυτόν.

Φαίνεται στην παραβολή ότι ένας είναι ο Θεός Παλαιάς και Καινής Διαθήκης. Ότι οι Ιουδαίοι δεν θα πετύχουν να ιδιοποιηθούν τον αμπελώνα του με το να φονεύσουν τον υιό του, αντίθετα θα χάσουν τη θέση τους, που θα την καταλάβουν οι εθνικοί. Έδειξαν τόση κακία και απιστία, που και η τυχόν τυπική και επιφανειακή τους ευσέβεια θα υποσκελιστεί από τις πόρνες και τους τελώνες, οι οποίοι από κατακάθια και περιτρίμματα της κοινωνίας θα γίνουν οι οδηγοί για να φθάσει κανείς στην βασιλεία του Θεού (Μαθ. 21,31).

«Εντραπήσονται τον υιόν μου». Ίσως να ντραπούν τον υιό μου. Δεν σημαίνει άγνοια αυτό. Απλώς θέλει να δείξει ότι ήταν ελεύθεροι να φανούν ευγνώμονες ή αγνώμονες. Η προφητεία του Ιησού δεν τους καταναγκάζει να δείξουν κάποια υποχρεωτική συμπεριφορά. Αντίθετα τους κεντά τη συνείδηση για να μετανοήσουν. Κι αυτοί αντί να το κάνουν αγωνίζονται να υπερβούν τα προηγούμενα εγκλήματά τους. «Τα χέρια σας είναι γεμάτα από αίμα» τους κατηγορεί ο Ησαΐας (1,13) και ο Μιχαΐας (3,10) τους αποκαλύπτει ότι «κτίζουν την Σιών με αίματα». Πως μπορούν να προοδεύσουν και να λατρεύσουν τον Θεό σωστά, όταν όχι μόνο δεν αγαπούν τον πλησίον τους σαν τον εαυτό τους αλλά αντίθετα και τον φονεύουν.

Το πόσο κακούργοι ήταν και το πόσο επιφανειακά και τυπικά σεβόταν το Θεό το δείχνει η περίπτωση του Ηρώδη Αντίπα και του τιμίου Προδρόμου. Όχι μόνο δεν τιμώρησαν τον Ηρώδη με λιθοβολισμό για την παρά φύση σχέση του, όπως όριζε ο νόμος της Παλαιάς Διαθήκης, όχι μόνο δεν τον ήλεγξαν για τον άθεσμο γάμο του, αλλά τον άφησαν να σφάζει τον μέγιστο των προφητών, χωρίς να διαμαρτυρηθούν καθόλου. Αυτοί οι οποίοι έψαχναν με μεγεθυντικό φακό να κριτικάρουν το Χριστό για κάθε ενέργειά του. Όταν δεν διαμαρτύρεσαι για κάτι κακό ή όταν κριτικάρεις σχολαστικά και με κακία και πικρόχολη διάθεση κάθε ενέργεια του άλλου, τότε θα γίνεις εσύ ο ίδιος ελεεινός και τρισάθλιος μαρτυρεί η πείρα της ζωής και η ιστορία.

«Δεύτε αποκτείνωμεν αυτόν και κατάσχωμεν την κληρονομίαν αυτού». Η κακία και η αγνωμοσύνη στο έπακρο όριό της. Αντί να τον παρακαλέσουν να τους δώσει καιρό για να δώσουν μετάνοια και ανάνηψη για όσα δεν έκαναν ή για όσα κακώς έκαναν, αυτοί σκέφτονται και προγραμματίζουν να τον φονεύσουν για να απαλλαγούν από τους συνεχείς ελέγχους του.

«Και λαβόντες αυτόν... απέκτειναν». Δεν έμειναν μόνο στον σχεδιασμό και στην κακή επιθυμία, αλλά προχώρησαν και στην εκτέλεση του αισχρού και κακούργου σχεδίου τους. Οι λεπτομέρειες της σταυρώσεως είναι ανατριχιαστικές. Τον σταύρωσαν με μίσος, με κακία, με εμπάθεια, με σαδισμό, με ειρωνεία και εμπαιγμό. Προτίμησαν να αθώσουν έναν ληστή και φονιά, τον Βαραββά, και να φονεύσουν τον ευεργέτη τους και Θεό τους.

«Όταν έλθη ο κύριος του αμπελώνος, τι ποιήσει τοις γεωργοίς εκείνοις»; Στο ερώτημα αυτό ο Ματθαίος λέγει ότι οι ίδιοι έδωσαν την απάντηση «κακούς κακώς απολέσει αυτούς· και τον αμπελώνα εκδώσεται άλλοις γεωργοίς, οίτινες αποδώσουσιν αυτό τους καρπούς εν τοις καιροίς αυτών».

Ο Λουκάς όμως λέγει ότι ο Κύριος το είπε αυτό που έπρεπε να πάθουν και κείνοι απάντησαν «μη γένοιτο» (Λκ. 20,16). Αυτό δεν αποτελεί αντίφαση, γιατί και τα δυο συνέβησαν· και οι ίδιοι σκέφθηκαν την απόφαση που πρέπει να λάβει ο οικοδεσπότης, όπως ο Δαβίδ έκρινε σωστά όταν άκουσε την παραβολή του Νάθαν γι' αυτόν, αλλά και όταν κατάλαβαν την σημασία της παραβολής είπαν το «μη γένοιτο».

Πολλές προφητείες στην Παλαιά Διαθήκη προλέγουν αυτά που αποκαλύπτει η παραβολή των κακών γεωργών και οι απόστολοι στις Πράξεις θα το υπενθυμίζουν συνέχεια στους Ιουδαίους, ώστε όσοι από αυτούς υπήρξαν καλοπροαίρετοι και εξ αγνοίας έπραξαν όσα έπραξαν να μετανοήσουν και να σωθούν. Ας προσέξουμε εμείς οι επιγενόμενοι χριστιανοί· διότι η ιστορία επαναλαμβάνεται...

Αρχιμ. Μελέτιος Απ. Βαδραχάνης